

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ

GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

THE WORD OF GOD WEEKLY MAGAZINE

DATE: 07-03-21 YEAR: 38 NUMBER: 1853

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU
FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)
EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ (Ματθ. 25,31-46) 7 Μαρτίου 2021

Είναι γεγονός, ότι τό ευαγγελικό ανάγνωσμα τῆς τρίτης Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου τῆς ἀποκαλουμένης ὡς Κυριακή τῆς Ἀποκρέω, δημιουργεῖ στούς ἀμαρτωλοὺς ἀνθρώπους κάποιες εὐλογες ἀνησυχίες. Ἐχοντας ἐσχατολογικό χαρακτήρα, μᾶς προβληματίζει, τό ὅτι δέν εἴμεθα προετοιμασμένοι. Ὁ προβληματισμός γίνεται ἐντονώτερος, καθώς γίνεται ἐμβάθυνση στά κριτήρια πού θέτει ὁ Κύριος, βάση τῶν ὁποίων θά καθοριστεῖ ἡ ἀπόφαση τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ. Ἐκεῖνο πού ὑποπίπτει στήν ἀντίληψή μας ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς, εἶναι τά λόγια πού ἀπευθύνει ὁ Κύριος ὡς Κριτής στούς ἐνώπιον αὐτοῦ κρινομένους καί δικαζομένους. Πρέπει νά σταματήσωμε μπροστά στήν προσεγόρευση τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς ἀσήμους καί περιφρονημένους ἀνθρώπους. Τά λόγια πού θέλουν πολύ προσοχή εἶναι: **«Ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε»**. Γιά νά καταλάβουμε ὅπως πρέπει τό θέμα, εἶναι ἀνάγκη νά ἐξετάσωμε μερικές πλευρές του. Εἶναι γνωστή αὐτή ἡ ἔκφραση *«ταπεινοὶ καί περιφρονημένοι»*. Χαρακτηρισμός πού ἀποδίδεται στούς ἀνθρώπους ἐκείνους πού δέν πέτυχαν στήν ζωή τους νά προβληθοῦν. Αὐτούς τοὺς θεωροῦμε ἀποτυχημένους. Εἶναι ὅμως στήν πραγματικότητα τέτοιοι ὅπως τοὺς φανταζόμεθα; Καί ἐάν ναι, τότε ποιά εἶναι ἡ δική μας στάση πρὸς αὐτούς; Διότι, ἐξ ὀλοκλήρου ἢ συμπεριφορά τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἐμᾶς θά ἐξαρτηθεῖ ἀπό τήν στοργή καί ἀγάπη μας πρὸς αὐτούς τοὺς ταπεινοὺς καί περιφρονημένους. Ὁ προβληματισμός μας εἶναι ἐμφανής. Μέσα στίς ἀνθρώπινες κοινωνίες, οἱ ἄνθρωποι ἀπό διάφορα ἐλατήρια κοινούμενοι ἔχουν διαιρέσει τοὺς συνανθρώπους τους σέ διάφορες κατηγορίες. Ἔθεσαν ἐξωτερικά κριτήρια μέ τά ὁποῖα βαθμολογοῦν τοὺς ἄλλους σάν τόν ἑαυτό τους. Μιά δεύτερη κατηγορία εἶναι αὐτῶν πού δέν εἶχαν τήν οικονομική ἄνεση νά σπουδάσουν καί τοὺς θεωροῦν σάν κατώτερους. Μιά ἄλλη κατηγορία εἶναι αὐτῶν πού δέν τοὺς βοήθησαν οἱ καταστάσεις νά κάνουν μιά ἄνετη ζωή καί ζοῦν μέσα στήν φτώχεια. Μιά ἄλλη κατηγορία εἶναι αὐτοὶ πού χτυπήθηκαν ἀπό ἀρρώστιες καί οικογενειακές συμφορές καί αἰσθάνονται μειονεκτικά. Ἀπλῶς, κάναμε ἀναφορά μερικῶν βιολογικῶν καταστάσεων τῶν συνανθρώπων μας, γιά νά δοῦμε τήν αἰτία αὐτῶν τῶν κοινωνικῶν διαιρέσεων. Ἡ μᾶλλον μή ψάχνουμε, διότι ἀνεξάρτητα μέ τήν ὅποια δήποτε ἐξωτερική κατάσταση τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, ὅλοι εἴμεθα ἀδέλφια. Ὁ Χριστός αἰσθάνεται καί τόν πλέον ἀσήμαντο ἄνθρωπο ἀδελφό Του, πόσο μᾶλλον ἐμεῖς μεταξύ μας! Στό Χριστιανικό κοινωνικό σύστημα, ἀδελφοί μου, ὅλες οἱ παράτολμες καί παράλογες, ἀντιλήψεις καί δοξασίες καταδικάζονται. Ὁ Χριστιανισμός ὅπως μᾶς τόν δίδαξε ὁ Χριστός, δέν βλέπει ὑπερανθρώπους, ἀνθρώπους καί ὑπανθρώπους, ἀλλά ἀδέλφια, πληγωμένα ἀπό τήν ἀμαρτία καί ἀπό τήν ζωή γενικά. Καί νά ξέρουμε ὅτι ὅσο μεγαλύτερος εἶναι ὁ ἀριθμός τῶν ταπεινῶν καί περιφρονημένων στήν ἀνθρώπινη κοινωνία, τόσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ δική μας εὐθύνη νά τοὺς ἀνακουφίσωμε. Ἡ ὅποιαδήποτε προσφορά μας πρὸς τοὺς ἐλαχίστους καί ἀδυνάτους ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ μας, πρέπει νά γίνεται χριστιανοπρεπῶς. Γνωρίζοντας ὅτι τά ἀγαθὰ, ὅλα τά ἀγαθὰ, εἶναι τοῦ Θεοῦ, τότε αἰσθανόμεθα ὅτι ἐμεῖς εἴμεθα μόνο οἰκονομολόγοι αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν. Ὅτι ἔχουμε ὑποχρέωση νά διανείμουμε τά ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ, μέ σοφία καί σύνεση, παράλληλα δέ καί

μέ φόβο Θεοῦ. Ὅταν μέ αὐτό τό χριστιανικό πνεῦμα προσφέρουμε στούς ένδεεῖς συνανθρώπους μας, τότε, σύμφωνα μέ τά κριτήρια τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κρίσεως, θά ἔχουμε κάποια ἐλπίδα τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Κυρίου έν ἡμέρα Κρίσεως. Ἐάν δώσατε ψωμί στόν πεινασμένο, νερό στόν διψασμένο, ένδύματα στόν γυμνό, παρηγοριά στόν ἄρρωστο, φιλοξενία στόν ξένο καί ἐπίσκεψη στόν φυλακισμένο, εἶναι σάν νά τά κάματε σέ μένα, λέγει ὁ Κύριος. Τότε, ἀναφέρει στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ὁ Κύριος, τότε θά σᾶς καλέσω νά εἰσέλθετε στήν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἡ ὁποία ἔχει ἐτοιμαστεῖ γιά σᾶς. Καί πράγματι ἀδελφοί μου, ἐμεῖς εἴμαστε τά μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί Ἐκεῖνος εἶναι ἡ Κεφαλή. Ἐμεῖς εἴμαστε τά χέρια Του, τά πόδια Του, τό στόμα Του, ἡ καρδιά Του. Δέν μποροῦμε λοιπόν νά ἐνεργοῦμε διαφορετικά ἀπό τόν τρόπο πού μᾶς ὑπέδειξε ὁ Κύριος. Σέ κάθε περίπτωση καί πρῖν ἐνεργήσουμε, καλά εἶναι νά ἐρωτοῦμε τόν Κύριο γιά νά μᾶς δώσει φώτιση καί διάθεση νά γίνεται ἡ προσφορά μας μέ ὅλη μας τήν καρδιά καί ὅπως θέλει Ἐκεῖνος.

MEATFARE SUNDAY (Matt. 25: 31-46) 7th March 2021

It is a fact that the evangelical reading of the third Sunday of the Triodion, called Meat-fare Sunday, raises some reasonable concerns for us sinners. Having an eschatological character, it causes us doubt whether or not we are prepared. The concern becomes more intense as we probe more deeply into the Lord's criteria by which the impartial Judge will make His decision. What we notice immediately are the words that the Lord Judge addresses to those awaiting judgment. We must stop in face of the Lord's admonition concerning the insignificant and despised people: ***"If you did it to one of the least of these my brethren, you did it to me."*** Let us examine some aspects of this topic to better understand it. The expression "humble and contemptible" is attributed to people who have not succeeded in being promoted in their lives; we consider them failed. But are they really as we imagine them? And if so, what is our attitude towards them? For Christ's attitude towards us will depend largely on our affection and love for these humble and despised ones. Our problem is obvious. In human societies, people coming from different perspectives have divided their fellow human beings into different categories. They set external criteria by which they grade others. One category is those who did not have the financial comfort to study and therefore are considered as inferior. Another category is those whose circumstances have not led to a comfortable life and so they live in poverty. Another category is those who have been hit by illness and family disasters and therefore feel disadvantaged. We mention some of the biological conditions of our fellow human beings in order to see the cause of social divisions. But rather we should not dwell on them, because regardless of the external situation of human societies, we are all brothers and sisters in the eyes of God. If Christ regards the most insignificant human as His brother or sister, how much more so should we! In the Christian social system, my brethren, all rash and unreasonable perceptions and beliefs are condemned. Christianity as Christ taught us does not see super-humans, humans and subhumans, but brothers and sisters wounded by sin and life in general. And we know that the greater the number of the humble and despised in human society, the greater our

responsibility to comfort them. Any offer to our little and weak brethren in Christ must be made in a Christian manner. Knowing that all the goods of the Earth are God's and He has entrusted them to us, we understand that we are only the stewards of them. We are obliged before God to distribute God's gifts with wisdom and prudence, and with the fear of God. According to the criteria of today's Gospel of Judgment, it is when we give in this Christian spirit to our needy fellow human beings that we shall have some hope of the Lord's mercy on the Day of Judgment. If you give bread to the hungry, water to the thirsty, clothes to the naked, hospitality to the stranger, and comfort to the sick and the prisoner, it is as if you were doing it to me, says the Lord. Then, says the Lord in today's Gospel reading, then I will invite you to enter into the Kingdom of heaven which I have prepared for you. Indeed, my brethren, we are members of the body of Christ and He is the Head. We are His hands, His feet, His mouth, His heart. So we cannot act differently from the way the Lord showed us. In any case, before we act, it is good to ask the Lord to give us the enlightenment and the disposition to make our offering with all our heart and as He wants.

Βάπτιση-Baptism Τό Σάββατο 27 Φεβρουαρίου, ὁ κ. Θεοφάνης καί ἡ καί Lean Μαυρατζάκη ἐβάπτισαν εἰς τόν Ἱερό Ναό μας τήν χαριτωμένη θυγατέρα τους. Ἡ ἀνάδοχος Εἰρήνη Patsan τῆς χάρισε τό ὄνομα Ζωή. Συγχαίρουμε γονεῖς καί ἀνάδοχον καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τοὺς φωτίζει γιά νά καθ' ὁδηγοῦν τήν νεοφώτιστη στόν εὐλογημένο δρόμο τοῦ Θεοῦ.

On Saturday, February 27, Theofanis and Leanne Mavratzakis baptized their charming daughter in our Holy Church. The godmother Irene Patsan gave her the name Zoe. We congratulate parents and godparent and we pray that the Lord enlightens them to guide the newly-enlightened along the blessed way of God.

Ψάρι ἀνήμερα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Κάνουμε γνωστό ὅτι ἀνήμερα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί στό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, οἱ κυρίες τῆς Φιλοπτώχου, θά ἔχουν ἐτοιμάσει Ψάρι μέ σκορδαλιά καί πατατάκια, γιά ὅλο τό ἐκκλησίασμα.

Fish on the Day of the Annunciation On the day of the Annunciation at the end of the Divine Liturgy, the ladies of the Philoptohos will have ready fish with skordalia and chips for the whole congregation.

Θάνατος-Κηδεῖα Τήν Δευτέρα 22 Φεβρουαρίου, ἀπεβίωσε εἰς τό Νοσοκομεῖο τῆς Ἀδελαιῖδος, ἡ ἕκ Γεννάδι Ρόδου καταγώμενη, ἀειμνήστος Δέσποινα Τσαμπαρλή, εἰς ἡλικίαν 92 ἐτῶν. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τῆς ἀειμνήστου, ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας τήν περασμένη Δευτέρα 1^η Μαρτίου. Κατάθεση στεφάνου ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Ἑνορίας μας ἔκαμε ὁ Πρόεδρος κ. Ἀνδρέας Κεφαλιανός καί ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου Γενναδιῶν, ὁ κ. Φίλιππος Πιζήμολας. Ἐκφώνηση ἐπικηδειῶν λόγων ἔγιναν ὑπό τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου π. Μιχαήλ Ψαρομμάτη, καθώς καί ἀπό τόν π. Σταῦρο, σέ ἀμφότερες γλῶσσες. Ὁ ἐνταφιασμός ἔγινε στό Κοιμητήριον τοῦ West Terrace καί ὁ καφές παρηγορίας, προσφέρθηκε ὑπό τῆς οἰκογενείας τῆς ἀειμνήστου, στό ἐνοριακό Κέντρο τῆς Κοινότητος-Ἑνορίας μας. Οἱ παρευρισκόμενοι, παράλληλα μέ τίς προσευχές τους, ἐπρόσφεραν πρὸς τήν Ἐκκλησία τά κάτωθι χρηματικά ποσά, εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου.

<u>Τά τέκνα τῆς ἀειμνήστου εἰς μνήμην τῆς μητρὸς τους Δεσποίνης Τσαμπαρλή</u>						\$200	
ΕΙΡΗΝΗ ΕΓΚΛΕΖΟΥ	10	ΟΙΚ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ & ΜΑΡΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΗ	10	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	10	ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΦΥΡΙΟΥ	20
Δ. & ΕΛ.ΛΑΓΚΑΝΗ	20	ΚΑΤΙΝΑ ΔΑΝΤΑΛΗ	10	ΚΛΗΜΗΣ ΚΛΗΜΕΝΤΟΥ	20	ΦΙΛΗΜΩΝ ΣΦΥΡΙΟΣ	10
ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΣΦΥΡΙΟΣ	10	Κ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ	10	ΜΑΡΙΑ ΜΑΤΣΙΜΑΝΗ	20	ΣΩΚ.&ΣΤΕΛ. ΤΣΑΜΠΑΡΛΗ	20
ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ	10	ΟΙΚ. ΣΠ. & ΑΡΕΤΗΣ ΜΗΛΙΟΥ	20	ΜΑΡΘΑ ΔΙΑΚΟΓΕΩΡΓΙΟΥ	10	ΑΪΜ. & ΑΝ. ΓΩΓΟΥ	20

ΧΡΗΣ. & Γ. ΚΟΡΩΝΗ	25	ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΤΑΣΑ	20	ΙΩΑΝ. & ΧΡΥΣ. ΚΙΟΣΟΓΛΟΥ	30	ΙΩΑΝ. & Μ. ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ	10
Κ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ	20	ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ	10	ΧΑΡΙΚΛΙΑ ΓΡΑΦΙΑΔΕΛΗ	10	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΚΟΤΖΙΑ	50
ΑΡΓ. ΤΣΑΜΠΑΡΛΗΣ	20	ΑΝΓΕΛΙΚΗ VAN DEN BERG	20	ΤΕΔ ΡΑΡΡΑΣ	15	ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΒΟΣ	10
J. TERMINGILLO	20	ΣΕΒΑΣΤΗ ΧΑΤΖΙΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	20	ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΙΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	20	Κ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ	20
ΑΛΕΧ. ΡΟΥΚΑΛΛΟΣ	20	ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΤΟΥΛΙΟΤΗ	20	ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΣΑΡΑΣ	20	Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ	20
ΝΙΚΗ ΜΠΙΜΠΗ	20	ΑΘ., ΒΑΣ. & ΝΑΟΜΙ ΚΟΡΩΝΗ	50	ΓΕΩΡ. & ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ	20	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΝΔΗ	10
ΧΡ. & ΑΝ. ΓΚΟΓΟΥ	20	ΝΙΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ	20	ΒΑΣ. & ΤΟΥΛΑ ΔΙΑΚΟΥ	20	Φ. & ΔΑΝΙΕΛΛΑ ΔΙΑΚΟΥ	20
ΚΩΝ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ	20	ΑΝΑΣΤ. & Ρ. ΔΙΑΚΟΥ	20	ΑΝΝΑ ΔΟΒΙΤ	5	ΕΜ. & Κ. ΚΟΥΦΑΛΑΚΗ	50
ΦΙ. & Β. ΠΙΖΗΜΟΛΑ	100	ΑΡ. & ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΠΙΖΗΜΟΛΑ	50	ΤΟΥΛΑ ΓΛΕΖΟΥ	50	Κ. & Π. ΛΕΝΤΑΚΗ	10
ΑΙΚ. ΘΩΜΑ	10	ΛΟΥΚΙΑ ΝΙΚΟΛΙΑ	20	ΑΝΔΡΕΑΣ & ΜΑΡ. ΚΕΦΑΛΙΑΝΟΥ	30	ΒΗΘΛΕΕΜ ΔΡΑΚΟΥΛΗ	10
ΒΑΣ. & Β. ΜΕΡΚΟΥΡΗ	20	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ	20	Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ	20	ΝΙΝΑ ΖΙΛΛΕ	20
ΛΟΥΚΙΑ ΟΡΦΑΝΟΥ	10	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΦΥΡΙΟΥ	10	ΟΙΚ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΔΕΛΒΙΖΗ	100	Θ. & ΤΑΚΗΣ ΛΑΓΚΑΝΗ	10
ΑΝΑΣ. ΓΚΙΜΟΥΚΗ	10	ΑΝ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ	20	ΣΑΒΒΑΣ & ΜΑΡΙΑ ΤΟΥΤΣΗ	20	ΟΙΚ. Ι. & ΑΝ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ	20
Κ. & ΕΙΡ. ΤΟΥΤΣΗ	20	ΜΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ	10	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΗΛΙΟΥ	30	ΦΙΛ. & ΜΙΝ. ΠΙΖΗΜΟΛΑ	25
ΑΘ. & ΛΙΑ ΚΑΛΛΙΟΥ	25	ΟΙΚ. ΜΙΧ. & ΜΑΡΙΑΣ ΛΑΜΠΗ	20	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΟΥΖΑΜΠΑ	50	ΚΩΝ. & ΕΛΕΝΗ ΜΥΛΩΝ	50
ΟΙΚ. ΚΩΝ. ΚΟΡΩΝΗ	50	Δ. ΤΣΙΜΠΗΔΑΣ	20	ΧΑΡ. & ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΠΑ	50	ΟΙΚ. ΒΑΣ. ΠΙΖΗΜΟΛΑ	50
ΟΛΓΑ. ΦΙΛΙΠΠΑΣ & ΣΟΥΤΝΕΥ ΠΙΖΗΜΟΛΑ ΣΤ. & Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ	100	ΕΙΡΗΝΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ	20	ΕΙΡΗΝΗ ΖΑΝΝΗ	50	ΜΑΡΙΑ ΜΠΕΗ	10
Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ	20	ΕΙΡΗΝΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ	20	ΘΕΩΔΩΡΟΣ ΔΗΜΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	20	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΗΛΙΟΥ	50
Ι. & Χ. ΑΣΛΗΠΙΝΟΥ	30	ΜΙΧ. & ΕΛΕΝΗ ΠΙΖΗΜΟΛΑ	50	ΜΑΡΙΑ ΣΦΥΡΙΟΥ	10	ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ	20
Γ. ΜΑΤΣΙΜΑΝΗΣ	20	Θ. & ΑΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ	10	Δ. Γ. & ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΝΤΑΣΗ	50	ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΙΕΡΙ	10
ΝΙΚ. ΠΙΖΗΜΟΛΑΣ	50	ΟΙΚ. ΗΛΙΑ ΛΑΓΚΑΝΗ	50	ΧΡΥΣΗ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ	10	ΦΑΙΔ. & ΜΠ. ΚΛΗΜΕΝΤΟΥ	20
ΟΙΚ. ΠΟΠΗΣ ΚΟΤΖΙΑ	20	ΦΑΙΔΡΑ ΓΕΩΡΓΑΤΖΗ	10	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΥΦΛΙΤΗ	10	JOE ΠΛΑΚΑΝΙΚΑ	40
ΚΩΝ. ΠΑΡΩΝΗ	20	Π. & ΔΕΣΠ. ΠΑΛΟΥΡΗ	20	ΗΛΙΑΣ ΠΙΖΗΜΟΛΑΣ	50	ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ	20
Ζ. ΧΑ/ΓΕΩΡΓΙΟΥ	20	ΟΙΚ. ΖΩΗΣ ΠΟΛΙΤΗ	20	MARRY SPITERY	10	Δ. ΚΟΥΦΑΛΑΚΗΣ	50
Ι. ΨΩΡΑΚΗ	30	ΒΑΣ. ΔΙΑΚΟΥ	20	ΒΑΣ. ΚΑΝΑΚΑΡΗ	20	ΙΣ. & ΝΑΥ. ΠΑΣΑΛΙΔΗ	20
Γ. & Ε. ΨΩΡΑΚΗ	20						

Ο π. Μιχαήλ, ὁ Πρόεδρος, τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου, ἐκφράζουν πρὸς τὰ τέκνα, τὰ ἐγγόνια καί δισέγγονα τῆς ἀειμνήστου Δεσποίνης Τσαμπάρλη τὰ εἰλικρινῆ τους συλλυπητήρια καί εὐχονται τὴν ἐξ ὕψους ἐνίσχυση καί παρηγορίαν. Τοὺς προσφέροντας χρήματα εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου, θερμὰ εὐχαριστοῦν.

Death-Funeral On Monday, February 22, Despina Tsambarlis from Gennadi, Rhodes passed away at the RAH at the age of 92 years. The Funeral Service was held in our Church last Monday, March 1st. Wreaths were laid on behalf of our Community-Parish by the President Mr. Andrew Kefalianos and on behalf of the Association of Gennadians by Mr. Filippos Pizimolas. The eulogies were delivered by Fr. Michael Psaromatis and by Fr. Stavros in both languages. The burial took place at the West Terrace Cemetery and the consolation coffee was offered by the family of the deceased at our Community-Parish Centre. The President, the members of the Ex. Committee and the Philoptohos extend their sincerest condolences to the children, grandchildren and great-grandchildren of the late Despina Tsambarlis and pray they may have strength and comfort from above. Warm thanks to those who offered, as well as their prayers, sums of money to the Church in memory of the deceased.

Ποῦ ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου; Σέ παλαιότερες ἐποχές, οἱ Χριστιανοὶ ἦταν πιό ἤρεμοι, πιό γαλήνιοι. Μπορεῖ νά εἶχαν πολέμους καί ἀκαταστασίες πολέμων. Μπορεῖ νά εἶχαν λιγότερες ἀκαδημαϊκές γνώσεις καί λιγότερο φαγητό, ἀλλά ζοῦσαν πιό ξέγνοιαστα. Εἶχαν πρόγραμμα γιὰ τό κάθε τί. Ἦξευραν τί θά κάνουν τὴν Δευτέρα, τὴν Τρίτη, τὴν Τετάρτη, τὴν Πέμπτη, τὴν Παρασκευή, τὸ Σάββατο καί τὴν Κυριακή. Γιὰ τὴν κάθε μέρα εἶχαν ξεχωριστὴ ἀσχολία, ξεχωριστό φαγητό, ξεχωριστές κοινωνικὲς ἐπαφές. Αὐτό ὅμως τό ὅποιο τοὺς ξεκούραζε ψυχοσωμτικά, ἦταν, ὁ Ἐσπερινός τοῦ Σαββάτου καί προπαντός ἡ Θεία Λειτουργία τὴν Κυριακή. Ὅσο βαρειά κι' ἂν ἦταν ἡ ἐβδομάδα πού πέρασαν καί ὅσα δύσκολα προβλήματα κι' ἂν ἀντιμετώπιζαν, ἔβλεπαν μπροστά τους αὐτὴ τὴν εὐλογημένη ἡμέρα τῆς Θείας Λειτουργίας, σάν βάλσαμο καί παρηγοριά μεγάλη καί σάν ξεκούραση πνεύματος καί σώματος. Naί, σέ ἐκεῖνα τὰ εὐλογημένα χρόνια, ὑπῆρχε στενὴ συνεργασία

μεταξύ χριστιανικής πίστεως και κοσμικής γνώσεως. Καί οι δύο αυτές σημαντικές όντότητες πού κυβερνοῦν τόν ἄνθρωπο, εἶχαν τό αἴσθημα τῆς ἀλληλοεξάρτησης. Στήν δύσκολη ἐποχή πού ζοῦμε, πολλοί ἀναζητοῦν λίγες πάρα πάνω ὥρες γιά μιᾶ γενική ξεκούραση, ἀλλά δέν ξεκουράζονται. Γιατί; Διότι κάθονται μακριά ἀπό τήν πηγὴ τῆς πού εἶναι ὁ Θεός. Ἐκεῖνος, πού μᾶς ἐδημιούργησε, εὐλόγα ἐγνώριζε καί γνωρίζει, τίς ἀντοχές μας. Ἀπό τήν ἡμέρα πού δημιούργησε τόν ἄνθρωπο, τοῦ ἔδωσε ἐντολή πῶς νά ἐργάζεται καί πῶς νά ξεκουράζεται. Ὅμως ὁ ἄνθρωπος τῆς κοσμικῆς γνώσεως, ἀποφάσισε νά ἀθετήσῃ τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ καί νά κάνει δικά του προγράμματα, εἰς βάρος τῆς πνευματικῆς καί σωματικῆς του ὀντότητας. Στό σημεῖο αὐτό, φαίνεται καθαρά τό λάθος τοῦ ἀνθρώπου. Τό ἀλαζονικό ὕφος τῆς κοσμικῆς γνώσεως, ὠδήγησε τόν ἄνθρωπο στήν κόπωση, στήν μιζέρια, στό ἐσωτερικό ἄδειασμα, στό ἄγχος καί τά ἐπακόλουθα. Ἐστηρίχθει στήν κοσμική γνώση καί πῆρε διαζύγιο ἀπό τόν Χριστό καί τήν χριστιανική του πίστη. Μερικοί ἔμαθαν τό μάθημά τους, μετανόησαν καί ἐπέστρεψαν στόν Χριστό καί τήν μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί εἰσῆλθαν στόν χῶρο τῆς θεϊκῆς ἐντολῆς. Οἱ πολλοί ὅμως, προτιμοῦν νά παίρνουν τά χαπάκια, ὅπως κάποια κοσμική ἔξοδο, κάποιο πάρτι, κάποιο γενέθλιο καί ἄλλες κοσμικές ἀσχολίες καί ψευτοκοροϊδεύονται. Συνεχίζεται...

Where does the soul of man rest? In earlier times, Christians were considered calmer, more serene. They may have had wars and instability and they may have had less academic knowledge and less food, but they lived more carefree lives. They had a plan for everything. They knew what they were going to do on Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday and Sunday. For each day they had a separate program, separate food, separate social contacts. What rested them mentally and physically was the observation of Vespers on Saturday evening and, above all, the Divine Liturgy on Sunday. No matter how hard the week was and no matter how difficult the problems they faced, they saw before them this blessed day of the Divine Liturgy as a great balsam and consolation and rest for soul and body. Yes, in those blessed years, there was close cooperation between the soul and the Christian life and worldly knowledge. Both of these important entities that govern man are mutually dependent. In this difficult age, many people seek extra time for rest, but they do not rest well. Why? ***"Remember the Sabbath Day, to keep it holy. Six days you shall labour and do all your work; but the seventh day is a Sabbath to the Lord your God. In it you shall not do any work"*** (Ex. 20: 8) He who created us knows our endurance. From the day He created man, He commanded him how to work and how to rest. But the man of worldly knowledge decided to disobey God's command and make his own plans, at the expense of his spiritual and physical rest. Now the error of man is clearly seen. The arrogance of worldly knowledge has led man to fatigue, misery, inner emptiness, stress and all their consequences. He has relied on worldly knowledge and has divorced himself from Christ and his Christian faith. Some have learned their lesson, repented, and returned to Christ and the sacramental life of the Church, and entered the realm of the divine command. Many, however, prefer to take the pills, such as a secular outing, a party, a birthday celebration, and other secular pursuits, and just keep fooling themselves. *To be continued...*

Θεόδ. Κολοκοτρώνης: Ὁμιλία πρὸς τοὺς Γυμνασιόπαιδες στὴν Πνύκα 08-10-1838

Παιδιά μου! Εἰς τὸν τόπο τοῦτο, ὅπου ἐγὼ πατῶ σήμερα, ἔπατοῦσαν καὶ ἐδημηγοροῦσαν τὸν παλαιὸ καιρὸ ἄνδρες σοφοί, καὶ ἄνδρες μὲ τοὺς ὁποίους δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ συγκριθῶ καὶ οὔτε νὰ φθάσω τὰ ἴχνη των. Ἐγὼ ἐπιθυμοῦσα νὰ σᾶς ἰδῶ, παιδιά μου, εἰς τὴν μεγάλη δόξα τῶν προπατόρων μας, καὶ ἔρχομαι νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅσα εἰς τὸν καιρὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ πρὸ αὐτοῦ καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ἐπαρατήρησα, καὶ ἀπ' αὐτὰ νὰ κάμωμε συμπερασμοὺς καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν σας, μολονότι ὁ Θεὸς μόνος ἠξεύρει τὰ μέλλοντα. Καὶ διὰ τοὺς παλαιοὺς Ἑλληνας, ὁποίας γνώσεις εἶχαν καὶ ποία δόξα καὶ τιμὴν ἔχαιραν κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη τοῦ καιροῦ των, ὁποίους ἥρωας, στρατηγούς, πολιτικούς εἶχαν, διὰ ταῦτα σᾶς λέγουν καθ' ἡμέραν οἱ διδάσκαλοί σας καὶ οἱ πεπαιδευμένοι μας. Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄρκετός. Σᾶς λέγω μόνον πῶς ἦταν σοφοί, καὶ ἀπὸ ἐδῶ ἐπῆραν καὶ ἐδανείσθησαν τὰ ἄλλα ἔθνη τὴν σοφίαν των. Εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον κατοικοῦμε, ἔκατοικοῦσαν οἱ παλαιοὶ Ἑλληνες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἡμεῖς καταγόμεθα καὶ ἐλάβαμε τὸ ὄνομα τοῦτο. Αὐτοὶ διέφεραν ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὴν θρησκείαν, διότι ἐπροσκυνοῦσαν τὲς πέτρες καὶ τὰ ξύλα. Ἀφοῦ ὕστερα ἦλθε στὸν κόσμον ὁ Χριστὸς, οἱ λαοὶ ὅλοι ἐπίστευσαν εἰς τὸ Εὐαγγέλιό του, καὶ ἔπαυσαν νὰ λατρεύουν τὰ εἰδωλα. Δὲν ἐπῆρε μαζί του οὔτε σοφοὺς οὔτε προκομμένους, ἀλλ' ἀπλοὺς ἀνθρώπους, χωρικούς καὶ ψαράδες, καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔμαθαν ὅλες τὲς γλῶσσες τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι, μολονότι ὅπου καὶ ἂν ἔβρισκαν ἐναντιότητες καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ τύραννοι τοὺς κατέτρεχαν, δὲν ἠμπόρεσε κανένας νὰ τοὺς κάμη τίποτα. Αὐτοὶ ἐστερέωσαν τὴν πίστιν. Οἱ παλαιοὶ Ἑλληνες, οἱ πρόγονοί μας, ἔπεναν εἰς τὴν διχόνοια καὶ ἐτρώγονταν μεταξὺ τους, καὶ ἔτσι ἔλαβαν καιρὸ πρῶτα οἱ Ῥωμαῖοι, ἔπειτα ἄλλοι βάρβαροι καὶ τοὺς ὑπόταξαν. Ὑστερα ἦλθαν οἱ Μουσουλμάνοι καὶ ἔκαμαν ὅ,τι ἠμποροῦσαν, διὰ νὰ ἀλλάξῃ ὁ λαὸς τὴν πίστιν του. Ἐκοψαν γλῶσσες εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατο νὰ τὸ κατορθώσουν. Τὸν ἕνα ἔκοπταν, ὁ ἄλλος τὸ σταυρὸ τοῦ ἔκαμε. Κάθε ἡμέρα ὁ λαὸς ἐλίγνευε καὶ ἐπτῶχαινε. Εἶναι θέλημα Θεοῦ. Εἶναι κοντὰ μας καὶ βοηθᾷ, γιατί πολεμοῦμε γιὰ τὴν πίστη μας, γιὰ τὴν πατρίδα μας, γιὰ γέροντες γονιούς, γιὰ τὰ ἀδύνατα παιδιά μας, γιὰ τὴν ζωὴ μας, τὴν ἐλευθερίαν μας. Καὶ ὅταν ὁ δίκαιος Θεὸς μᾶς βοηθᾷ ποιὸς ἐχθρὸς ἠμπορεῖ νὰ μᾶς κάνει καλά...;» Ὅταν σηκώσαμεν τὴν σημαίαν ἐναντίον τῆς τυρανίας ξέραμεν ὅτι εἶναι πολλοὶ αὐτεῖνοι καὶ μαχητικοὶ κ' ἔχουν καὶ κανόνια κ' ὅλα τὰ μέσα. Ἐμεῖς σὲ οὔλα εἶμαστε ἀδύνατοι. Ὅμως ὁ Θεὸς φυλάγει καὶ τοὺς ἀδύνατους, κ' ἂν πεθάνωμεν διὰ τὴν πατρίδα μας, διὰ τὴν θρησκείαν μας καὶ πολεμοῦμεν ὅσο μποροῦμε ἐναντίον τῆς τυραγνίας κ' ὁ Θεὸς βοηθός...». Νέοι, πρέπει νὰ φυλάξετε τὴν πίστη σας καὶ νὰ τὴν στερεώσετε, διότι ὅταν ἐπιάσαμε τὰ ἄρματα εἶπαμε πρῶτα ὑπὲρ ΠΙΣΤΕΩΣ καὶ ἔπειτα ὑπὲρ ΠΑΤΡΙΔΟΣ...»

The speech of Kolokotronis to the High School students of Pnyka

My children! In this place, where I am today, wise men and men with whom I am not worthy to be compared or to tread in their footsteps, used to preach and proclaim in the old days. I wished to see you, my children, in the great glory of our forefathers, and I come to tell you what I observed during the struggle and before and after it, and from that we can draw conclusions for your future happiness, even though God alone knows the

future. About the ancient Greeks, what knowledge they had and what glory and honour they enjoyed amongst the other nations of their time, what heroes, generals and politicians they had, that is what your teachers and our educated people tell you every day. I'm unable to speak of those. I can only tell you that they were wise, and from here the other nations took and borrowed their wisdom. The place where we live was inhabited by the ancient Greeks from whom we ourselves come and from whom we received this name. They differed from us in religion because they worshiped stones and wood. After Christ came into the world, all the people believed in His Gospel and stopped worshipping idols. He took with Him neither wise nor cultured, but ordinary people, peasants and fishermen, and with the help of the Holy Spirit they learned all the languages of the world. Despite opposition and despite kings and tyrants pursuing them, no one could do anything to them. They founded the Christian Faith. But the ancient Greeks, our ancestors, fell into discord and devoured each other, so first the Romans, then other barbarians subdued them. Then the Muslims came and did what they could to make the people change their faith. They cut out the tongues of many people, but it was impossible to change them. One was cut, while the other was making his cross. And so every day the people suffered. It is God's will. He is with us and helps us, because we fight for our faith, for our homeland, for our old parents, for our defenseless children, for our life, our freedom. "And when the just God helps us, what enemy can be against us...?" When we raised the flag against tyranny, we knew that there were many atheists and good fighters with cannons and all the means for war. We were weak in everything. But God protects the weak, even though we are dying for our homeland, for our Religion; and we fight as much as we can against tyranny and God will help us. Young people, you must guard your faith and strengthen it, because when we took up arms, we fought first for FAITH and then for our HOMELAND ...

Greek Orthodox Community & Parish of Prophet Elias,
Norwood & Eastern Suburbs

Πορεία Προς Ελευθερία

COMMEMORATING 200 YEARS OF HELLENISM

Journey Towards Freedom

***A Cultural Evening Commemorating
the 200th Anniversary of the Greek
Revolution in 1821.***

The evening will be held outdoors at 6pm
Sunday the 21st of March 2021 at the Parish of
Prophet Elias, Norwood and will showcase
relevant Dance, Music, Songs, Poems and Plays.

Entry: Gold Coin Donation

**«ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΘΟΥΝ ΦΑΓΗΤΟ ΚΑΙ ΛΟΥΚΟΥΜΑΔΕΣ»
“FOOD AND LOUKOUMADES WILL BE SERVED”**